

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08042024-7298

Volume: 8

Issue: 4

Month: April

Year: 2024

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 15.01.2024

Accepted: 23.03.2024

Published: 01.04.2024

Citation:
Vijayakumar, B. (2024).
Tamils in Southeast
Asian Countries and
Their Cultural Elements.
*Shanlax International
Journal of Tamil
Research*, 8(4), 48–53.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i4.7298](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i4.7298)

*Corresponding Author:
vijayakumar.ciil@gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Tamils in Southeast Asian Countries and Their Cultural Elements

B. Vijayakumar

Assistant Professor

Department of Modern Indian Languages and Literary Studies

Gauhati University, Guwahati, Assam

 <http://orcid.org/0000-0002-9915-192X>

Abstract

Sangam literature and archeological studies today suggest that the ancient Tamils had trade relations with the western countries like Greece and Latin countries. Similarly, they had maritime communication with East Asian countries. This contact and cultural spread was easy because South East Asian countries are located directly east of Tamil Nadu. The continuous tradition of maritime and seafaring activity has resulted in the spread of the Tamil people over a number of scattered regions. Wherever they have gone they have carried with them their love of language and their social and cultural activities and the continuing attachment to these traditions has kept alive the emotional loyalty to Tamil Nadu from which they originated and made them feel part of an international community linked by the bonds of Tamil culture. This article briefly explains the migration of Tamils in South Eastern countries and the impact of Tamils in those countries.

Keywords: Tamil Culture, South East Asian Country, Tamil Cultural Elements

References

1. Arasarathinam S, The Tamil heritage, Tamils in South East Asia and Far East, www.tamilnation.org
2. Kurinji Vendan R, Lessons from Burma Tamils, Dinamani Article, dated on 22.05.2019
3. Thirunavukkarasu K T, Tamil Culture in Southeast Asian Countries, International Institute of Tamil Studies, Chennai, 1987
4. Swathi, History of Malesiya Tamils, https://www.valaitamil.com/malesiya-tamil-history_6968.html
5. Sneddon, James, The Indonesian Language: Its history and role in modern society. Sydney: University of South Wales Press Ltd., 2003
6. Subramani S, History of Tamil Education in Malaysia <https://malaysiatamilkalvi.com/>
7. SethubalaSeerasai, Tamils in Southeast Asia, www.groups.google.com

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழர் பரவலும் கலாச்சாரக் கூறுகளும்

முனைவர் பா. விஜயகுமார்
உதவிப் பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும்
இலக்கியப் பயில் ஆய்வுத்துறை
ஞானாத்திப் பல்கலைக் கழகம், அசாம்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழர்கள் மேற்கத்திய நாடுகளான கிரேக்கம், வத்தீன் நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பை கொண்டிருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களும் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் தெரிவிக்கின்றன. இதேபோல் கீழ் திசை நாடுகளுடனும் தமிழர்கள் கடல்வழித் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர். தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் தமிழகத்திலிருந்து நேரே கிழக்கில் அமைந்திருப்பதால் இந்த தொடர்பும் பண்பாட்டுப் பரவலும் எளிதில் அமைந்தது. தென்கிழக்கு நாடுகளில் தமிழர்கள் குடியேற்றத்தையும் அந்நாடுகளில் தமிழர்களினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தையும் கலாச்சாரக் கூறுகளையும் சுருக்கமாக விளக்குகிறது இங்கட்டுரை.

முக்கியச் சொற்கள்: தமிழர் கலாச்சாரம், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள், பண்பாட்டுக் கூறுகள்

அறிமுகம்

தென்கிழக்கு ஆசியா என்பது ஆசிய நிலப்பரப்பின் தெற்கே உள்ள நாடுகளைக் குறிக்கும். புருனே, கம்போடியா, கிழக்கு தைமோர், இந்தோனேசியா, லாவோஸ், மலேசியா, மியான்மர், பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கபூர், தாய்லாந்து, வியட்நாம் ஆகியன தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளாகும். இக் கட்டுரையின் விரிவாங்கி தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள ஒரு சில நாடுகள் மட்டுமே இங்குப் பொருண்மையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழர்கள், தமிழ் நாட்டிலிருந்து வணிகம் செய்யும் பொருட்டும் வேலை நிமித்தமாகவும் இந்த நாடுகளில் குடியேறி இருந்தனர். அந்நாட்டு மக்களுடன் நல்ல உறவையும் பேணிகாத்து வந்தனர். பல்லவர்களின் கிளைக் குடிகளும் இவ்வாறே கீழை நாடுகளில் குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்று நம்பப்படுகிறது. அந்நாடுகளில் வாழ்ந்த தமிழக பண்பாட்டை விரும்பிய

மக்களும் சைவ, வைணவ பெளத்த சமயங்களுடன் கலந்து வாழ்ந்திருந்தனர். தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கான படகுகள் முக்கியமாகக் கொரமண்டல் கடற்கரை துறைமுகங்களில் இருந்து புறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பல்லவர்களின் கீழ் தமிழ்நாடு இணைந்தவுடன், இந்தக் கிழக்குக் கடற்கரை விவசாய மற்றும் கைவினைப் பொருட்கள் உற்பத்தியின் முக்கிய மையங்களாக வேகமாக வளர்ந்தது. (Arasarathinam S)

மியான்மர்

இந்தியாவிற்கு அருகில் இருக்கும் கிழக்காசிய நாடு மியான்மர் ஆகும். இது முன்பு பர்மா என்று அழைக்கப்பட்டது. வடகிழக்கு இந்தியாவின் பாத்காய் மலைத்தொடர் பர்மாவை வடகிழக்கு இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கின்றது. பர்மாவுடனான தமிழர்களின் முதல் தொடர்பு கடல் வழியாகத்தான் முதலில் ஏற்பட்டிருக்க

வேண்டும். வட இந்தியாவிலிருந்த புத்தசமயம் நிலவழியாகவே பர்மாவுக்குள் நுழைந்தது. பழங்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து சீனாவிற்கு ஒரு பாதை இதன்வழி இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அசாமிய அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சீனப்பயனி யுவாங் சவாங் இந்த மலைத்தொடர் வழியாகத்தான் காமரூபா என்று அழைக்கப்படும் அசாமை வந்தடைந்தார்.

பர்மாவில் 1931 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் பல லட்சம் தமிழர்கள் வாழ்ந்ததாகத் தெரிகிறது. 1939 ஆம் ஆண்டில் நடந்த இனக்கலவரத்தில் தமிழர்கள் பலர் தாயகம் திரும்பினர். இன்றும்கூட அங்குள்ள இனங்களுக்குள் கலவரம் தொடர்கிறது. பர்மாவில் தற்போது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியை எதிர்த்து சில இடங்களில் உள்ள இனக்குழுக்கள் எதிர்த்துப் போராடுவதும் தொடர்ந்து வருகிறது. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பர்மாவைவிட்டு வெளியேறிய தமிழர்கள், இன்றைய மணிப்பூர் மாநிலத்தின் முரே பகுதியில் பர்மாவை ஒட்டிவந்தடைந்து இன்றளவும் அங்கேயே தங்கி வசித்து வருகின்றனர். இரண்டாம் உலகப்போர் நிகழ்வுகளும் தமிழர்கள் அங்கிருந்து இடம் பெயர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. அக்காலகட்டத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்று லட்சம் தமிழர்கள் மணிப்பூர் வழியாகச் சென்னையை வந்தடைந்தார்கள். நகரத்தார்கள் பர்மாவில் வட்டிக் கடையும், விவசாயமும் செய்து வந்தனர், இந்த பிரச்சினைகளால் அவர்களும் நாடு திரும்பும் நிலை ஏற்பட்டது. பர்மாவில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கம் எஞ்சிருக்கும் தமிழர்களின் கல்வி, கலாச்சார தேவைகளை பூர்த்திச்செய்து வருகின்றது. பர்மா அரசு அவர்களுக்கு தமிழ்க் கல்வியையோ, பண்பாட்டையோ பேண இடமளிக்கவில்லை என்ற படியால் பலர் பர்மா மைய நீரோட்டத்தில் கலந்து விட்டனர். இருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் தமிழ் அடையாளத்தோடும் இன்றும் பர்மாவில் செய்துவருகின்றனர்.

பண்பாட்டுத்தளத்தில் பர்மா தமிழர்கள் ஏற்படுத்திய பூரட்சி மக்த்தானது. முருகன், மாரியம்மன், முனீஸ்வரன் என்று தமிழ்த் தெவங்களுக்கான தெய்வங்களை பர்மாவில் அமைத்து வழிடும் வேளையில் பர்மியர்களின் புத்த பகவானுக்கும் தனி கோவில் அமைத்துள்ளனர். (இரா. குறிஞ்சி வேந்தன்)

பல்லவர்களின் காலத்தில் வைணவ நெறி பர்மாவிலும் பரவி இருந்தது. முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் சோழருடைய ஆதிகம் கடல் கடந்து கீழே நாடுகளில் கோலோசியது. பர்மாவின் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சியாளருக்கு கிடைத்த கல்வெட்டுக்களும் இதை உறுதி செய்கின்றன. இந்தக் கல்வெட்டுக்களால் தமிழகத்திற்கும் பர்மாவிற்கும் சமயத்துறையிலும் வணிகத்துறையிலும் இருந்த தொடர்பு புலனாகிறது. (க. த. திருநாவுக்கரசு)

மலேசியா

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் முக்கியமான இடத்தில் அமைந்திருப்பது மலேசியா ஆகும். மலேசியாவின் தற்போதைய மக்கள் தொகை 3,45,60,000. மலாய்காரர்களுக்கும் சீனர்களுக்கும் அடுத்துப் பெரும்பான்மையாக செய்பவர்கள் இந்தியர்கள். குறிப்பாக தமிழர்கள். சோழர்கள் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே மலேசியாவுடன் தமிழர்களுக்குத் தொடர்பு உண்டு. தொடக்க காலத்தில் வணிகம் செய்யும் பொருட்டு தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடியேறினர். இதனால் மலேசிய நாட்டுப் பண்பாட்டோடு தமிழர் கலாச்சாரமும் கலந்துள்ளது. தமிழர் சமயத்தின் சமயக்கோயில்கள் பலவற்றைக் கொண்டு காணலாம். கந்தசாமி கோயில், கணேசர் கோயில், மாரியம்மன் கோயில் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பின் காரணமாக மலாயா நாட்டு மக்கள் பெற்றுள்ள பயன்கள் பலவண்டு. உழவு, பயிர்த்தொழில், ஏர் உழுதல், நீர் பாசனம் செய்தல் ஆகிய தொழில்களைக் கூறுக்கொண்டனர்.

வணிக முறைகள், நாணயத்தைப் பயன்படுத்துதல், இரும்பு ஆயுதங்கள் செய்தல், பொன், வெள்ளி ஆகியவற்றைக் கொண்டு அணிகலன்கள் உருவாக்குதல், மருத்துவம் ஆகிய கலைகளை அறிந்து கொண்டனர். தமிழரைப் போல பருத்தி, பட்டு ஆகிய ஆடைகளை நெசவு செய்து அணிந்தனர். சமையல் செய்வதில் தமிழரைப் போலவே தானிய வகை, மணப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

தமிழ், இசை, நடனம், பாவைக்கூத்து போன்ற கலைகளைத் தங்கள் கலைகளோடு பிணைத்துக்கொண்டனர். வெற்றிலைப் பாக்கு மாற்றி திருமணம் செய்வது போன்ற திருமண சடங்கில் வெற்றிலைப் பாக்கை ஏற்றுக்கொண்டனர். கையில் மருதானி வைத்து அழகு பார்த்தனர். (சுவாதி). மலேசிய மக்களின் அரிசி உணவு, திருமண முறை, தாம்புலம் ஆகியன தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டை ஒட்டியதாகக் காணப்படுகிறது. தெங்கிழக்கு ஆசியாவில் குடியேறிய தமிழர்களில் பெரும்பாலோர் பெரும்பாள்மையான மலாய் இனக் குழுவுடன் இணைந்து விட்டனர். இருந்தாலும், மலாக்கா செட்டிகள் போன்றவர்கள் தனித்தச் சமூகத்தினர். பொதுவாகச் சொன்னால் முந்தையக் குடியேற்ற வரலாற்றின் எச்சங்கள். (Sneddon, James)

பண்டைத் தமிழகத்தில் தெங்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலிருந்து வந்த வணிகப் பொருட்கள் சோழமண்டலக் கடற்கறையில் குவிக்கப்பட்டு தமிழகத்திலிருந்து செல்லும் நறுமணப்பொருட்களுடன் மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு அகில், தேக்கு, சந்தனம், முத்து, பவளம், மிளகு, திப்பிலி, இஞ்சி முதலிய பொருட்கள் மலேசியா, ஜாவா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கற்பூரம், ஏலக்காய் போன்ற பொருட்களுடன் பொன்னிற்கும் மதுவிற்கும் மாற்றாக தங்கள் நாட்டு

காசுகளைக் கொடுத்து வாங்கிச் சென்றதை இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

மலேசியாவில் தமிழ் கல்வி வளர்ச்சியை பொறுத்தஅளவில் 1816ஆம் ஆண்டு ரெவரெண்ட் அட்சிங்ஸ் (Rev.R.Hutchings) என்பவரால் முதன்முதலில் பினாங்கு மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள பினாங்கு முன் பருவ பள்ளி (Penang Free School) என்னும் ஆங்கிலப் பள்ளியில் ஒரு பிரிவாகத் தமிழ் வகுப்பு திறக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதுவே இந்நாட்டில் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கு அடிக்கல்லாக அமைந்தது. 2011ஆம் ஆண்டு தர அடிப்படையிலான கலைத்திட்டம் தொடக்கப்பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது தமிழ்க்கல்வியின் மேம்பாட்டிற்குத் தெருந்துணையாக அமைந்தது. தமிழ்மொழியில் சிறந்த புள்ளிகளைப் பெறும் மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழை முதன்மைப் பாடமாக பயிலும் வாய்ப்பும் வழங்கப்படுகின்றது. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்வியைப் பொறுத்தஅளவில் 1999ஆம் ஆண்டு வரையில் எட்டு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. உயர் கல்வியாக, நாட்டின் முதல் பல்கலைக்கழகமான மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1956 முதல், கலை சமூகவியல் புலத்தில் இந்திய ஆய்வியல் துறையின்கீழ் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்திய ஆய்வியல் துறையில் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், இலக்கணம் ஆகியவை கற்பிக்கப்படுகிறது. மேலும், மலாய்மொழியில் தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் நாகரிகம், ஆகியவற்றைப் பற்றியும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழி, மொழியில் புலத்தில் தமிழ்மொழியியில் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு 1998ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இத்துறையில் தமிழ் மொழித்திறன், மொழியியல், மொழியும் இலக்கியமும், மொழியும் பண்பாடும்,

தமிழ் வட்டார வழக்கு, பனுவலாய்வியல், இருவழி மொழியாக்கம் முதலிய பாடங்கள் தமிழில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மலேசியாவிலுள்ள சபா மலேசிய பல்கலைக்கழகம், பினாங்கு அறிவியல் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய அரசுப் பல்கலைக்கழகங்களில் இரண்டாம் மொழியாகத் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. 1996 ஆம் ஆண்டு முதல் புத்ரா பல்கலைக்கழகத்தில் வேற்றுமொழித் துறையில் (Jabatan Bahasa Asing) தமிழ் ஒரு பாடமாக கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. (சோ.சப்பிரமணி) முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு 1966 ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் அவர்களால் மலேசியாவில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்கப்பூர்

மலேசியாவை அடுத்துத் தமிழர்கள் அதிகம் வசிக்கும் நாடு சிங்கப்பூர் ஆகும். சிங்கப்பூரின் நான்கு ஆட்சி மொழிகளுள் தமிழும் ஒன்று. பல தமிழ்ப் பள்ளிகள் அங்கு இயங்கி வருகின்றன. தமிழ்மொழி பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரையில் கற்பிக்கப்படுகிறது. சிங்கப்பூரில் பல எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். புத்தக வெளியீடும் நடைபெறுகின்றது. தமிழ் முரசு, தமிழ் மலர் ஆகியன சிறந்த தமிழ் இதழ்களாக வெளிவந்து சிங்கப்பூர் தமிழ் வாசகர்களை மகிழ்விக்கின்றன. தமிழர் திருநாளான பொங்கல் சிறப்பான பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. சிங்கப்பூரிலும் தமிழர்கள் பெருமளவில் வணக்கும் முருகன் கோயில், திருமால் கோயில் ஆகியன உள்ளன.

பல்லின மக்கள் வாழும் சிங்கபூரில் பலவிதமான கலாச்சாரங்களைக் காணலாம். தமிழரின் தனித்தன்மையை அவர்கள் கொண்டாடும் விழாக்கள் பறை சாற்றுகின்றன. இந்த விழாக்கள் சமயம் சார்ந்த சடங்குகளோடும் இயற்கையோடும் தொடர்பு உடையனவாக உள்ளன. சிங்கப்பூரில் குடும்பத்திலும் சமுதாயமாக சேர்ந்தும் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன.

புதுமனை புகுவிழா, அறுபதாம் ஆண்டு விழா, காதனி விழா, பூப்புனித நீராட்டு விழா, மனவிழா, வளைகாப்பு விழா, போன்ற விழாக்களைக் குடும்பத்திலும் தைப்பூசம், பொங்கல், தீபாவளி போன்ற விழாக்களைச் சமுதாயமாகச் சேர்ந்தும் கொண்டாடுகின்றனர்.

தமிழர்களின் கலாச்சாரக் கூறுகள்

தமிழகத்தின் நீண்ட நெடிய கடற்கரை வெளிநாடுகளோடு வணிகம் செய்யவும் கலாச்சாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் வசதியாக இருந்தது. கலங்கள் கட்டுவதிலும் செலுத்துவதிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த தமிழர்களுக்கு குடியேற்றம் செய்வது எளிதாக அமைந்தது. இதனால் கிழக்காசிய நாடுகளில் குடியேறித் தாங்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் தமிழ்ப் பெயர்களை இட்டு வழிபாட்டையும் கிடைபிடித்து வந்தனர். ஆகிச்சநல்லூரில் கிடைத்த சூலங்கள், வேல், அலகு ஆகியன மலேசியா சுமத்திரா பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் கிடைத்துவான். ஆகிச்சநல்லூரில் கிடைத்துவான் தாய் தெய்வம் போன்றவை தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் கிடைத்துவான். போருக்குப் செய்யப் பயன்படும் ஈட்டி, வேல், வாள், அரிவாள், கோடாவி போன்ற பலவகைக் கருவிகள் தமிழ்நாட்டிலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஓரேமாதிரியாகக் கிடைத்துவான். முருக வழிபாட்டுக்குரிய வேல், சேவல், காவடி போன்ற பொருட்கள் ஆகிச்ச நல்லூர், பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் ஓரே மாதிரியாகக் கிடைத்துவான். தென்கிழக்காசிய நாடுகளை ஆண்ட பல்வேறு மன்னர் குலங்களுக்கும் தமிழக மன்னர் குலங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருப்பதற்கான ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன.

தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, சமயம் ஆகியவை கடல் கடந்து தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவியிருந்தன. தாய்லாந்து நாட்டில்

நடைபெறும் மன்னருக்கு முடிகுட்டும் விழாவில் திருமுறைகள் ஒத்ப்பட்டன. திருஞானசம்பந்தரின் தோடுடைய செவியன் என்ற முதல் பதிகமும், சந்தரரின் பித்தா பிறைகுடி பெருமானே என்ற முதல் பதிகமும் மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையும், ஆண்டாளின் திருப்பாவையும் இன்றும் தாய்லாந்து நாட்டின் அரச விழாக்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்க் காப்பியமான மணிமேகலை கதைத்தலைவி மணிமேகலை சாவகத்துக்குச் சென்று வந்ததைப் பற்றிய செய்தி குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தால் சுட்டப்படும் மணிமேகலை என்னும் கடல் தெய்வம் தாய்லாந்து மக்களால் வழிபாடு செய்யப்பட்டது. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலில் இடம்பெற்ற பல பழக்கவழக்கங்கள் தமிழர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டவையாகும். திருமண விழா, சடங்குகள், இறந்தவரை அடக்கம் செய்தல், திருவிழாக்கள் போன்ற பல்வேறு பழக்கவழக்கங்களைத் தமிழர்களிடமிருந்து அவர்கள் பெற்றனர். திருமண விழாவில் பரிசம் போடுதல், குழந்தை பிறந்த பின் சில சடங்குகள் செய்தல் ஆகியன தமிழ்நாட்டோடு நெருக்கமான தொடர்புடையன. சுமத்திராவில் வாழும் மக்களிடையே காணப்படும் பழங்குடிப் பெயர்கள் தமிழகத்தினைப் பின்பற்றியவை. அதில், சோழியன், பாண்டியன், பல்லவன், தக்கன் முதலிய பெயர்கள் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன. (சீரசை சேதுபாலா)

தொகுப்புரை

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழர்கள் வணிகம் செய்யும் பொருட்டும் வேலை நிமித்தமாகவும் குடியேறி இருந்தனர். இதனால் தமிழ் பண்பாட்டின்

தாக்கம் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் பண்டைக்காலம் தொட்டே இருந்து வருகின்றது. தமிழர்கள் கடல் வாணிபத்தில் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் சிறந்து விளங்கியதை இலக்கியச் செய்தினின் மூலமும் அகழ்வாய்வின் மூலமும் தொரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. தமிழர்களின் சமயங்கள், வழிபாடுகள், கலாச்சாரம் ஆகியன இன்றளவும் இந்த நாடுகளில் குடியேறிய மக்களாலும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருவது தமிழர்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தின் மீது கொண்டுள்ள பற்றிற்குச் சான்றாக உள்ளது.

சான்றாதாரங்கள்

1. அரசரத்தினம் எஸ், தமிழ் பாரம்பரியம், தென் கிழக்கு ஆசியா மற்றும் தூர கிழக்கில் உள்ள தமிழர்கள், www.tamilnation.org
2. குறிஞ்சி வேந்தன் இரா, பாடம் சொல்லும் பர்மா தமிழர்கள், தினமணி நாளேடு கட்டுரை, தேதி 22.05.2019
3. திருநாவுக்கரச கத, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழப் பண்பாடு, உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1987
4. சுவாதி, மலேசிய தமிழர் வரலாறு, <https://www.valaitamil.com/malesiya&tamil&history6968.html>
5. ஸ்ரெனடன், ஜேம்ஸ்). இந்தோனேசிய மொழி: நவீன சமுதாயத்தில் அதன் வரலாறு மற்றும் பங்கு. சிட்னி: யுனிவர்சிட்டி ஆஃப் சவுத் வேல்ஸ் பிரஸ் லிமிடெட்., 2003
6. சுப்பிரமணி சோ, மலேசிய தமிழ்க்கல்வி வரலாறு, <https://malaysiatamilkalvi.com/>
7. சேதுபாலா சீரசை, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழர், www.groups.google.com)